

Р Е Ш Е Н И Е № 9 8

гр.Перник, 28 март, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на двадесет и девети февруари две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев
ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря М.*** и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.г.а.х. дело № 76/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

П.К.Я. *** е останал недоволен от решението на РРС, с което е била отхвърлена жалбата му с правно основание чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, против решение № 50/14.X.2011 г. на ОСЗ Радомир, в частта, с която е отказано възстановяване в стари, съществуващи (възстановими) граници на част от земеделски имот – ливада от 2270 кв. метра. С оспорваното решение ОСЗ е определила жалбоподателя да бъде обезщетен по реда на чл. 10 б от ЗСПЗЗ. В касационната жалба се развиват оплаквания, че неправилно съдът в Радомир не е уважил изцяло жалбата, тъй като съществува възможност за реално възстановяване правото на собственост върху наследствените земеделски земи. Иска се отмяна на решението и постановяване на решение, като се признае правото на реално възстановяване на правото на собственост на имот – бивша ливада, в момента в строителните граници на гр. Радомир, съставляващ част от имот 1517, кв. 191, по плана на Радомир от 2001 г.

Ответникът по жалбата – ОСЗ – Радомир, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и поддържа становище да се остави в сила решението на районен съд.

Участвалият в производството представител на Окръжна прокуратура Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Безспорно е, че жалбоподателят, като наследник на К.*** и П.К.*** – б.ж. Радомир и страна в административно гражданско правното производство пред ОСЗ е с признати права на възстановена собственост върху земеделски земи. В този смисъл са и позитивните решения на ОСЗ, като административен орган за възстановяване и признаване на това право.

Единствено спорен е въпроса, дали за частта от ливада от 5 дка, м. “под гарата”, с площ от 2270 кв. м. следва да му бъде признато право на собственост в реални, съществуващи стари граници. Безспорно в тази насока е обстоятелството, че с оглед урбанизационни мероприятия за нуждите на гр. Радомир, през 1961 г. част от ливадата, собственост тогава на ТКЗС е включена в строителен полигон на гр. Радомир и по отношение на този терен са провеждани регулационни предвиждания и съответното отреждане на имота

за стопанска дейност, както е приел районен съд, на основание приетото заключение на вещото лице. Статута на имота, в тази част, не се е променил и след влизане в сила на ЗСПЗЗ, като е продължил да бъде отреден за "стопанска дейност".

В хода на производството пред административния орган са представяни удостоверения, издадени от община Радомир, ведно със скица № 659/2011 г., от които се установява, че за частта от целият имот – ливада от 5 дка, органът по чл. 13, ал. 5 и 6 от ППЗСПЗЗ се е произнесъл извън компетентност, като е посочил в сочените документи, какво може и какво не може да се възстанови, като собственост, в реални граници. Районният съд е отхвърлил жалбата, като е приел, че в съгласие с разпоредбата на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ е отказано възстановяването на собствеността върху 2,270 дка, като са налице проведени мероприятия, които не го позволяват. Въз основа на заключението на вещото лице съдът е приел, че имотът попада върху три парцела, като в един от тях има изградени сгради, което по силата на закона било достатъчно, за да се откаже възстановяването на собствеността, именно на тази част от имот 1517 върху която попада процесната площ, като дали същите са законни или не, е без значение от гледна точка на закона. Касационният съд счита, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон, които представляват касационни основания за отмяната му и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав. Оспорваното решение на Общинска служба по земеделие и гори, гр. Радомир, касае имот в местността "под гарата" от 5 дка, от който се възстановяват 2,730 дка, а 2,270 дка се отказват. В хода на служебната проверка върху оспорвания административен акт се констатира две противоречиви по съдържание решения на ОСЗ, издадени по д № 50, съответно от 2008 и 2011 г. Констатира се и влязло в сила съдебното решение с непълен диспозитив от 2005 г., от което не е ясно дали е било разпоредено на ОСЗГ да извърши някакви действия по реституиране имота от 5 дка на правоимащите или е било с констативен характер, по отношение оспорвано решение № 50 от 1997 г. В заключението си вещото лице сочи, че имотът по отношение на който ОСЗ отказва реално възстановяване на правото на собственост е част от УПИ XII-2154, кв. 191 по плана на Радомир. Това заключение е прието безрезервно, като редица съществени за спора обстоятелства са останали неизяснени и материалите по делото не позволяват да се правят изводи относно индивидуализацията на имота, предмет на решението в двете му части /частта, в която се възстановява собствеността и другата, в която се отказва такова възстановяване, оглед на това, че вещото лице сочи в заключението си, от момента на включването на целия имот върху който се търси реституция – 1959 г. до сега, независимо от промените в предвижданията по плана – озеленяване или стопански дейности, в по голямата си част имота остава незасегнат от такива мероприятия, а още повече, че те са неосъществени. По делото е приложена реституционната преписка и е спорно дали последното – частично оспорвано решение № 50 е издадено въз основа на скица от техническата служба по чл. 13, ал. 6 ППЗСПЗЗ, има ли заповед на кмета по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ за определяне на застроената площ. Следва да се отбележи че, ако има смесване на тази процедура с дължимо произнасяне от страна на административния орган по неприключена административна преписка, е допуснато съществено процесуално нарушение, което налага отмяна на решението на ОСЗ.

Като не е изследвал тези съществени за спора обстоятелства и е изложил твърде общи съображения относно неоснователността на жалбата, съдът е

допуснал съществени процесуални нарушения, които са основание за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане. От административния орган следва да се изиска преписката във връзка с признаване правото на възстановяване собствеността и възстановеното право на собственост, основанията за издаване на решение 50 във всичките му варианти по заявление № 959а от 1992 г. и на оспорваното сега решение от 2011 г. Следва да се изясни какво е налагало представянето на удостоверение и скица по реда на чл. 13 ал. 5 и 6 от ППЗСПЗЗ, започвала ли е процедура по изработване на помощния план, да се изискват доказателства по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, както и по чл. 13, ал. 6 ППЗСПЗЗ. Спорът е останал неизяснен, събраните доказателства не позволяват да се даде обоснован отговор на основния спор налице ли са били основанията по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, за да бъде отказано възстановяване на правото на собственост за частта от имот в размер на 2,270 дка.

Водим от изложеното и при условията на чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 АПК, във вр. с чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ, съдът

Р Е Ш И:

Отменя решение № 419 от 23.XII.2011 г. по адм. /гр./ дело № 1251/2011 г. на районен съд Радомир и връща делото за ново разглеждане от друг състав.

Решението не може да се оспорва.

Председател:/п/

Членове: /п/

/п/